

ABSTRAKT: Tématem diplomové práce je určování slabičných hranic v angličtině s ohledem na jeho percepční relevantnost. Hypotéza práce vychází ze dvou odlišných teoretických pojetí. Princip maximální přetury (PMP), tradiční a mezi lingvisty velmi rozšířený přístup, přiřazuje intervokální konsonanty sousedním slabikám tak, aby vznikaly co nejdelší možné přetury následujících slabik. Alternativní přístup, podporován Johnem Wellsem, navrhuje zapojit komplexnější parametry, jako je např. morfologická stavba slova, jeho prozodická struktura a zejména též alofonická realizace fonémů závislá na pozici ve slabice. Monitorovací experiment s reakční dobou, ve kterém posluchači reagovali stiskem tlačítka v případě, že ve zvukovém stimulu slyší zadané slovo, poskytl data ohledně výkonu posluchačů za dvou podmínek: v jedné byly položky segmentovány na slabiky podle PMP, v druhé podle Wellse. Wellsův princip byl spojen s rychlejšími reakcemi, což může být interpretováno jako kognitivně méně náročné zpracování. Rozdíl však nebyl příliš robustní, zejména z důvodu omezeného počtu posluchačů.